

CURTEA DE APEL CLUJ - SECȚIA PENALĂ
DOSAR nr. 1043/33/2013*
COMPLET 18 F
TERMEN DE PRONUNTARE: 26.03.2021, ora 08:30

Către
CURTEA DE APEL CLUJ,

Subsemnatul avocat ALEXANDRU LELE, în calitate de **apărător ales al inc. MIHAI IOAN ADRIAN**, în complinirea și susținerea concluziilor mele orale din data de 12.03.2021 (când a avut loc dezbaterea cauzei), în baza art. 390 alin. (2) Cod pr. pen., am formulat și depunem prezentele

CONCLUZII SCRISE

pe care, având în vedere probatoriul legal administrat în cauză și aflat la dosar, solicităm să le aveți în vedere la solutionarea cauzei, urmând ca prin hotărârea pe care o veți pronunța, în baza art. 396 alin (5), art. 16 alin. (1) lit. a, art. 398 rap. la art. 275 alin (5), toate din Cod pr. pen, să dispuneți:

- constatarea faptului că legea penală mai favorabilă este Noul Cod penal;
- achitarea inculpatului MIHAI IOAN ADRIAN sub aspectul comiterii infracțiunii de complicitate la trafic de influență, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 291 din Codul penal rap la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 5 Cod penal, deoarece faptele ce i se impută nu există;
- ca toate cheltuielile avansate de stat pentru efectuarea urmăririi penale și judecarea în fond a cauzei să rămână în sarcina acestuia.

În acest sens, invocăm prev. **art. 1 al. (2) Cpp.** (cu referire la *garantarea drepturilor* noastre prin raportare la art. 6 și 17 din CEDO), **art. 4 al. (2) Cpp.** (cu referire la *obligăția de interpretare în favoarea inculpatului a oricărei*

îndoieli), art. 5 al. (1) Cpp. (cu referire la *obligatia de asigurare a aflării adevărului pe bază de probe*), art. 8 Cpp. (cu referire la *respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor inculpatului, astfel încât nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală*), art. 10 al. (5) Cpp. (cu referire la *obligatia organelor judiciare de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare al inculpatului*), art. 102 al. (2) teza II Cpp. (*Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă*) și art. 396 al. (2) Cpp. (*Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat*), aspecte pe care solicităm să le aveți în vedere la soluționarea cauzei.

M O T I V E :

În fapt: Inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 59/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, din 22.08.2013, pentru comiterea infracțiunii de complicitate la trafic de influență, prev. de art. 48 Cod penal rap. la art. 291 din Codul penal rap la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Astfel cum rezultă din copia certificatului de deces depusă la dosar, Inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN a decedat în 16 februarie 2021.

În esență, procurorul a susținut în rechizitoriu că inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN, *cu știință, l-a ajutat pe inculpatul Teleptean Mihăiță, primind din suma de 40.000 de euro pretinsă de acesta de la inculpații Cocian Ptru și Halas Mihai, suma de 10.000 de euro de la inc. Halas Mihai, pe care ulterior i-a restituit-o, cunoscând că banii sunt pentru ca să-și exercite o influență reală asupra judecătorului Mircea Pușcaș - magistrat la Curtea de Apel Oradea – astfel încât să pronunțe o soluție favorabilă în dos. nr. 4287/83/2009, aflat pe rolul Curții de Apel Oradea.*

În prealabil, în ceea ce îl privește pe inc. TELEPTEAN MIHĂIȚĂ, se susține în rechizitoriu că acesta ar fi *pretins direct de la inc. Cocian Petru și Halas Mihai suma de 40.000 euro (câte 20.000 de persoană), pentru a-și exercita o influență reală asupra inc. Pușcaș Mircea – președintele de complet investit cu soluționarea apelului din dosarul nr. 4287/83/2009 ... din suma de 40.000 euro pretinsă, în cursul lunii septembrie 2012, inc. Halas Mihai i-a dat inc. Mihai Ioan Adrian (zis "Papițu") suma de 10.000 euro pentru a-i fi predată inc. Teleptean Mihăiță ... care a fost restituită inc. Halas Mihai.*

Pentru a ajunge la această concluzie, procurorul reține că, *deși în aparență cei doi inc. Teleptean Mihăiță și Mihai Ioan Adrian (zis "Papițu") vorbesc*

despre o activitate specific forestieră, se observă cu ușurință din lecturarea întregii convorbiri că, în realitate, prin folosirea unui limbaj codat, inc. Teleptean Mihăiță i-a spus inc. Mihai Ioan să le transmită inc. Cocian Petru și Halas Mihai că judecătorul Mircea Pușcaș - președintele completului de apel – oscilează între a pretinde și primi direct banii de la aceștia ("să cumpere pădurea") sau a le pretinde să cumpere un autoturism ("să-i tragă la drum auto") pentru a disimula pretențiile sale financiare. În cel din urmă caz, conform cerinței judecătorului Mircea Pușcaș, inc. Cocian Petru și Halas Mihai trebuiau să-și schimbe avocatul.

Se mai face precizarea ritoasă că inc. Cocian Petru și Halas Mihai nu au desfășurat și nu desfășoară afaceri cu material lemnos ...

Deasemenea, se susține că este mai mult decât evident că discuția dintre inc. Cocian Petru și Halas Mihai privitoare la cumpărarea pădurii, tragerea la drum auto și schimbarea tafistului îi viza pe inc. Cocian Petru și Halas Mihai, "pădurarul" fiind judecătorul Mircea Pușcaș, care urma să "dea finalul" în data de 26.09.2012, ora 21:10, când s-a întâlnit cu inc. Teleptean Mihăiță în parcarea Bazinului Olimpic din Oradea ... inc. Cocian Petru și Halas Mihai au acceptat pretenția judecătorului Mircea Pușcaș, transmisă prin intermediul inc. Teleptean Mihăiță, aceea de a-și schimba avocatul ("tafistul"), pretenție care era condiționată de a fi "trași la drum auto". Prealabil angajării noului avocat, aspect impus de judecătorul Mircea Pușcaș, în data de 27 septembrie 2012, acesta i-a cerut inc. Teleptean Mihăiță să vândă mașina cumnatului său, Ciarnău Victor, un autoturism de lux, BMW, pe care inc. Cocian Petru și Halas Mihai trebuiau să-l cumpere, conform pretinderii magistratului la un preț mai mare decât prețul real al mașinii (pentru "ca să poată să ... na, ca pe oameni"), adică pentru a pronunța o soluție favorabilă celor doi inc. Cocian Petru și Halas Mihai în dosarul nr. 4287/83/2009 ... În data de 20 oct. 2011, martorul Roșca Vasile i-a vândut făptuitorului Ciarnău Victor – cumnatul judecătorului Mircea Pușcaș - un autoturism de lux marca BMW 740 D, BH-79-VIC, cu suma de 42.000 euro, la acea dată acesta fiind prețul de piață al unui autoturism cu caracteristicile prevăzute în cartea de identitate. Cu toate acestea, în data de 27 septembrie 2012, fapt. Ciarnău Victor, după o prealabilă înțelegere cu judecătorul Mircea Pușcaș, i-a pretins inc. Teleptean Mihăiță suma de 48.000 euro, reprezentând prețul autoturismului BMW.

Se mai alegă concluzia (fără suportul probator al unei expertize) că, în realitate, la acea dată, prețul de piață al unui asemenea autoturism era cuprins între 35.000 – 40.000 euro ... iar judecătorul Mircea Pușcaș își formase un mod de operare din a apretinde unor justițialiabili sau persoane din lumea interlopă să achiziționeze de la cumnatul său, Ciarnău Victor, autoturisme de lux la prețuri mult mai mari decât prețul de piață, scopul acestui demers fiind fie pentru pronunțarea unor soluții favorabile, fie pentru a oferi, contrar legii, consultanță juridică unor persoane despre care avea cunoștință că încalcă legea.

STAREA DE FAPT "STABILITĂ" DE PROCURORI ȘI CONCLUZIILE ACESTORA DE CONDAMNARE A INCULPATULUI MIHAI IOAN ADRIAN SUNT FĂRĂ SUPTOR PROBATORIU ȘI NESUSȚINUTE DE O JUSTĂ TRIMITERE LA DISPOZIȚII LEGALE INCIDENTE SAU LA O JURISPRUDENȚĂ RELEVANTĂ.

I.

Apreciem că, la ora actuală, procurorii se află în eroare cu privire la probele care sunt cuprinse în ceea ce ei numesc "ansamblul probator".

Susținem că aceștia ignoră sau interpretează greșit semnificațiile incontestabile ce rezultă din:

- a). decizia nr. 222/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- b). încheierea dvs. din 03.07.2020.

a). Prin **decizia nr. 222/2019** a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b Cod pr.pen., a fost desființată sentința nr. 114/2016 a Curții de Apel Cluj și s-a dispus trimiterea prezentului dosar la Curtea de Apel Cluj pentru rejudecarea cauzei, motivându-se că – **în caz contrar – părțile ar fi private de un grad de jurisdicție întrucât DNA ST Oradea nu a depus la dosar toate probele administrate în timpul urmăririi penale, fiind "recuperate" pentru dosar abia în apel.**

Astfel, urmare celor dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție prin încheierea din 27.02.2018, au fost atașați la dosarul cauzei – fiind însoțiți de adresa de înaintare nr. 59/P/2012 din 23.03.2018 – **32 de noi suportți optici ce conțin datele suplimentare rezultate din activitatea de supraveghere tehnică, arhivate la sediul parchetului** în temeiul art. 142 alin. 6 teza 1, cu privire la care s-a apreciat de către procurorul de caz că nu ar conține date ce privesc faptele ce formează obiectul judecării.

Aceste constatări ale instanței de control judiciar au relevanță și permit concluzii cu privire la lipsa de loialitate a administrării probelor în faza de urmărire penală.

b). Prin **încheierera dvs. din 03.07.2020**, a fost constată ***nulitatea absolută a probelor obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere tehnică și s-a dispus înlăturarea din materialul probator a proceselor verbale de redare a convorbirilor și comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare de la distanță și a suportților optici aferenți.***

Această hotărâre are relevanță pentru stabilirea conținutului "ansamblului probator", urmând să vă solicităm a constata că aceste probe nu se mai regăsesc la dosar, nu se cunoaște conținutul celor 32 de "noi"

suportii optici și, implicit, câtă vreme nu au mai fost puse în discuția contradictorie a părților, nu pot fi folosite în cauză.

Astfel, un aspect fundamental al dreptului la un proces echitabil în procedurile penale îl reprezintă **elementul contradictoriu**, trebuind să existe egalitatea armelor între acuzare și apărare. **Dreptul la un proces în contradictoriu** într-un caz penal include și urmărirea penală, în cadrul căreia *trebuie să se acorde posibilitatea de a avea cunoștințe și observații cu privire la elementele de probă prezentate de către cealaltă parte.* În plus, articolul 6 § 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că *organele procuraturii trebuie să prezinte apărării toate probele materiale aflate în posesia lor, atât pentru, cât și împotriva acuzatului* (a se vedea, *mutatis mutandis*, Rowe și Davis, § 60) (*Natunen vs Finlanda*, §39).

Pe de altă parte, a fost dovedită încă o dată justetea susținerii noastre asupra lipsei de loialitate a administrării probelor în faza de urmărire penală.

Astfel, s-a reținut că aceste probe *sunt contaminate și contribuția SRI în prezenta cauză nu s-a limitat la asigurarea suportului tehnic, ci au fost efectuate acte de urmărire penală care au fost și sunt date în competența exclusivă a organelor de urmărire penală.*

Excluderea dispusă de dvs este firească și constituie o aplicare a considerentelor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 22/2018:

"20. ... Curtea reține că procesul dovedirii acuzației în materie penală, dincolo de orice îndoială rezonabilă, este unul complex, ce presupune realizarea de către instanțele de judecată a unei atente și detaliate analize a probelor administrate în dosarul cauzei, precum și excluderea dintre acestea a probelor obținute în mod nelegal, proces care trebuie finalizat prin pronunțarea unei soluții, bazate pe un raționament juridic ce trebuie să facă abstracție de informațiile furnizate de probele declarate nule.

21. Acest proces este, prin urmare, unul cognitiv, specific psihologiei judiciare, ce presupune formarea unei convingeri intime a judecătorului, referitoare la vinovăția inculpatului. Așa fiind, procesul cognitiv analizat se desfășoară după reguli psihologice proprii, ce presupun, în mod intrinsec, printre altele, o apreciere proprie, subiectivă a judecătorului cu privire la informațiile analizate, existente în cuprinsul dosarului. Pentru acest motiv, eliminarea juridică, dintr-un dosar penal, a probelor declarate nule nu implică și excluderea lor, într-o manieră automată, din sfera realității, așa cum aceasta este percepută de către magistratul investit cu soluționarea cauzei. Altfel spus, excluderea probelor obținute în mod nelegal din procesul penal, ca o consecință juridică a nulității mijloacelor de probă/procedurilor probatorii, presupune o simplă eliminare a posibilității dezvoltării unor raționamente juridice pe baza acestora, în scopul soluționării cauzei, fără a putea determina și pierderea din

memoria magistratului a informațiilor cunoscute în baza acestor mijloace de probă.

22. Acest mecanism juridico-cognitiv este cel avut în vedere de legiuitor cu prilejul reglementării instituției nulității probelor, constituind o variantă ideală de aplicare a dispozițiilor [art. 103](#) coroborate cu cele ale [art. 102](#) din Codul de procedură penală. Eficacitatea acestuia este însă afectată de menținerea în dosarul cauzei a mijloacelor de probă, corespunzătoare probelor declarate nule, mijloace de probă ce constituie, de fapt, o formă de exprimare, pe un suport material, a respectivelor probe, conform celor reținute de Curtea Constituțională prin Decizia [nr. 383](#) din 27 mai 2015. Așa fiind, accesul permanent al judecătorului investit cu soluționarea cauzei penale la mijloacele materiale de probă declarate nule nu poate avea ca efect decât o readucere în atenția judecătorului, respectiv o reîmprospătare a memoriei acestuia cu informații care pot fi de natură a-i spori convingerile referitoare la vinovăția/nevinovăția inculpatului, dar pe care nu le poate folosi, în mod legal, în soluționarea cauzei. Astfel, fiecare nouă potențială examinare a unor probe declarate nule, de către instanța de judecată, determină un proces psihologic caracterizat prin contradicția informațiilor cunoscute de judecător cu cele pe care el este obligat să le aibă în vedere la soluționarea raportului juridic penal de conflict ce face obiectul cauzei. În aceste condiții, în situația în care probele obținute în mod nelegal sunt de natură a demonstra vinovăția făptuitorului, observarea lor repetată de către instanța de judecată sporește și chiar materializează riscul înlocuirii acestora, în cadrul raționamentului judiciar, cu simpla convingere formată, prin mecanisme pur cognitive, tocmai pe baza respectivelor probe, operațiune logică nepermisă judecătorului, având în vedere prevederile [art. 102](#) și [art. 103](#) din Codul de procedură penală. Mai mult, o atare ipoteză este de natură a face imposibilă aplicarea principiului *in dubio pro reo*, reglementat la [art. 4 alin. \(2\)](#) din Codul de procedură penală, conform căruia orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului/inculpatului, principiu ce constituie, de fapt, o altă garanție juridică a prezumției de nevinovăție și, prin aceasta, a dreptului la un proces echitabil.

23. Prin urmare, cu toate că excluderea juridică a probelor obținute în mod nelegal din procesul penal apare ca fiind o garanție suficientă a drepturilor fundamentale anterior menționate, această garanție este una pur teoretică, în lipsa îndepărtării efective a mijloacelor de probă obținute în mod nelegal din dosarul cauzei. Mai mult, menținerea acestora în dosar, pe parcursul soluționării eventualelor căi ordinare și extraordinare de atac, ce pot fi invocate, nu poate produce decât același efect cognitiv contradictoriu, de natură a afecta procesul formării convingerii dincolo de orice îndoială rezonabilă a completului de judecată investit cu soluționarea cauzei, referitoare la vinovăția sau nevinovăția inculpatului (sublinierea noastră – avocat Alexandru Lele).

24. În aceste condiții, Curtea conchide că excluderea juridică a probelor obținute în mod nelegal în procesul penal, în lipsa înlăturării lor fizice din dosarele penale constituite la nivelul instanțelor, este insuficientă pentru o garantare efectivă a prezumției de nevinovăție a inculpatului și a dreptului la un proces echitabil al acestuia."

În concluzie:

Procesele verbale de redare a convorbirilor și comunicațiilor, precum și suportii optici aferenți nu fac parte din "ansamblul probator" al cauzei, nu se mai regăsesc la dosar, iar orice referire la acestea este fără relevanță, mai ales în condițiile în care nu se cunoaște conținutul celor 32 de "noi" suportii optici și, implicit, câtă vreme nu au mai fost puse în discuția contradictorie a părților, nu pot fi folosite în cauză.

Insistența parchetului de a specula cu privire la semnificația unor termeni, acte sau fapte ale inculpaților este fără suport legal și probator, concluziile de vinovăție fiind contrazise (oricum, nesuținute) de probele materiale și testimoniale legal administrate în cauză.

II.

Lipsa de loialitate a procurorilor în administrarea probelor.

Ascunderea celor 32 suportii optici, precum și cedarea de către procuror a rolului său de organ de urmărire penală în favoarea SRI și, implicit, în favoarea unor interese străine actului de justiție, dovedesc lipsa de loialitate procesuală în administrarea probelor în timpul urmăririi penale, justificând concluzia noastră că **aceste practici lipsesc de credibilitate** - prin contaminare și prin dezvăluirea unor scopuri ce nu au servit aflării adevărului – **celelalte probe administrate într-o asemenea activitate de urmărire penală, în astfel de condiții subiective, abusive și arbitrării.**

Cele două abuzuri dovedite permit cu atât mai puțin speculațiile de felul celor emise în continuare de parchet, care, practic, nu și-a modificat alegațiile din actul de sesizare și nu ține cont de constatările ce decurg din cele două hotărâri judecătorești mai sus evocate.

III.

Valoarea probatorie a probelor de la dosar.

Apreciem că acuzațiile aduse inculpatului MIHAI IOAN ADRIAN sunt **nefonde** sub aspectul defectuoasei interpretări a ansamblului probator de la dosar, întrucât, pentru a stabili și reține starea de fapt, procurorul evocă doar **"probele care confirmă vinovăția"**, fără a face o analiză pertinentă și individualizată a acestora.

Așa cum am precizat și la ultimul termen, stăruim ca la judecarea noastră să dați întâietate dispozițiilor legale care reglementează interpretarea și evaluarea materialului probator, precum și principiului aflării adevărului, cu accent pe principiul liberei aprecieri a probelor și standardul ”*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”.

Probele nu au o valoare *a priori* stabilită, importanța acestora rezultând în urma aprecierii lor de către judecător consecutiv analizei ansamblului probatoriu administrat în mod legal și loial în cauză.

Art. 103 alin. (1) Cod de procedură penală consacră principiul liberei aprecieri a probelor potrivit căruia niciuna dintre probele administrate în cauză nu are o valoare predeterminată, iar valoarea probantă a fiecărui mijloc de probă administrat este aceeași.

Prin urmare, nu există un criteriu legal de stabilire a priorității în evaluarea unui anumit mijloc de probă și de atribuire a unei valori probante superioare a vreunui dintre mijloacele de probă administrate. Astfel, **organele judiciare trebuie să evalueze toate probele administrate în mod legal** în cursul procesului penal, fiecare dintre acestea având, în esență, o valoare probantă egală.

Aprecierea probelor se face întotdeauna motivat, organele judiciare având obligația de a justifica soluțiile sau hotărârile pe care le iau cu privire la existența infracțiunii și a vinovăției inculpatului. **Instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate**, în vederea evitării arbitrariului în procesul penal.

Codul de procedură penală a preluat standardul de probă din *common law* în ceea ce privește gradul de convingere al judecătorului pentru a putea reține situația de fapt care face obiectul procesului penal.

Astfel, potrivit art. 103 alin. 2 teza a II-a Cod procedură penală, condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită ***dincolo de orice îndoială rezonabilă***. Acest standard trebuie să joace un rol vital în cadrul procesului penal și constituie principalul instrument pentru reducerea riscului comiterii de erori judiciare.

În această concepție, orice evaluare a probelor este subsumată prezumției de nevinovăție, care se constituie într-o regulă probatorie fundamentală ce stă la baza sistemului acuzatorial.

Ca atare, în dreptul esențialmente adversarial, orice proces de evaluare a probelor trebuie să pornească de la premisa inocenței acuzatului, cheia de interpretare a probelor fiind capacitatea de a înlătura pentru orice observator obiectiv această prezumție relativă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă reprezintă în plus și o componentă esențială a unui proces echitabil (*due process and fair treatment*) și instituie obligația pentru acuzare de a proba toate elementele de vinovăție de o manieră aptă să înlătore dubiul.

Noua abordare este consecutivă unei soluții a instanței de control constituțional din anul 2001, în care s-a considerat că art. 63 alin. 2 Cod procedură penală din 1968, în temeiul căroră ”aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală și de instanța de judecată potrivit convingerii lor” contravine dispozițiilor art. 123 alin. 2 din Constituție care prevede că ”Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii”.

În motivarea acestei soluții, Curtea Constituțională a constatat că, în Adunarea Constituantă, în cadrul dezbaterilor pe articole a proiectului de Constituție și a Raportului Comisiei de redactare (M.Of. nr. 35 din 13 noiembrie 1991 și, respectiv, nr. 36 din 14 noiembrie 1991), a fost discutată propunerea de amendament referitoare la completarea tezei finale a alin. 2 al art. 123 din Constituție cu sintagma ”și intimei lor convingeri”. **După dezbateri aprinse, Adunarea Constituantă a respins cu majoritate de voturi acest amendament, exprimându-și în acest sens, în mod expres, voința ca judecătorii să se supună numai legii, iar nu și intimei lor convingeri.**

Prin urmare, reglementarea cenzurată anterior de Curtea Constituțională permitea judecătorului să se conducă după conștiința sa, care, spre deosebire de convingere (aceasta implicând certitudine, siguranță), presupune un sentiment intuitiv.

Standardul *dincolo de orice îndoială rezonabilă* trebuie raportat la ansamblul probelor administrate în cauză, nu la fiecare probă în parte. Astfel, **proximitatea certitudinii trebuie să rezulte din evaluarea ansamblului materialului probator administrat în cauză cu respectarea exigențelor de legalitate și loialitate ale procedurii.** Acest standard, care este complementar celui care garantează prezumția de nevinovăție potrivit căruia orice dubiu profită acuzatului (*in dubio pro reo*), se află în strânsă legătură cu principiul aflării adevărului și urmărește reducerea riscurilor producerii unor erori judiciare.

Față de cele de mai sus, solicităm onoratei instanțe de fond ca starea de fapt pe care o va reține să se realizeze prin raportare exclusivă și obiectivă la probele administrate în mod legal în cauză, cu respectarea exigențelor impuse de art. 103 și 396 alin. 2 Cod procedură penală,

IV.

Sustinem că, raportat la conținutul faptelor sale reale, inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate pentru a se reține în sarcina sa existența infracțiunii de complicitate la trafic de influență, lipsind elementul material.

Astfel, elementul material al infracțiunii de trafic de influență constă **in acțiunea de traficare a influenței**, care se poate realiza prin a) **pretinderea** de la cumparatorul de influență a unei sume de bani sau a altui folos, spre a

interveni pe lângă un functionar asupra caruia autorul are sau lasă să se înțeleagă că are influență, **b) primirea** de bani sau alte foloase necuvenite de la cumpărătorul de influență și **c) acceptarea promisiunii** de bani sau alte foloase necuvenite.

"Pretinderea" are loc atunci când destinatarul cererii, presupusul cumpărător de influență, ia cunoștința de conținutul acesteia.

Or, din ansamblul probelor administrate în timpul urmăririi penale și la instanța de fond, rezultă fără putință de tăgadă faptul că **inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN nu l-a ajutat în nicio modalitate pe inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ să pretindă cuiva vreo sumă de bani sau alte foloase, cu atât mai puțin denunțatorului Codrescu Nicolae, pe care nu l-a cunoscut niciodată.**

De asemenea, nici din conținutul real al discuțiilor cu inculpații TELEPTEAN MIHĂIȚĂ și COCIAN PETRU nu se poate concluziona că inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN a comis astfel de fapte.

Vă solicităm ca, la libera apreciere a probelor, pe care urmează să o faceți în cauză, să mai aveți în vedere următoarele aspecte:

Considerăm că principala sursă a confuziei (de altfel, ingenios indusă și întreținută de anchetatori) ce vizează vinovăția mea a pornit de la alegația procurorului că *prin folosirea unui limbaj codat, inc. Teleptean Mihăiță i-a spus inc. Mihai Ioan să le transmită inc. Cocian Petru și Halas Mihai că judecătorul Mircea Pușcaș - președintele completului de apel – oscilează între a pretinde și primi direct banii de la aceștia ("să cumpere pădurea") sau a le pretinde să cumpere un autoturism ("să-i tragă la drum auto") pentru a disimula pretențiile sale financiare.*

Dincolo de împreriurarea că semnificația termenilor considerați suspecti și codați ("*să cumpere pădurea*", "*să-i tragă la drum auto*", "*pădurar*", "*tafist*", "*drujbist*" etc.) are, în fiecare caz, corespondent concret în activitatea zilnică a inculpaților Teleptean Mihăiță, Mihai Ioan și Cocian Petru (astfel cum am dovedit cu înscrisurile depuse, dar și cu depozițiile martorilor care au declarat că au cunoștință despre specificul activității în domeniul forestier), **din păcate procurorul de caz a încălcat regulile interpretării logice a probelor**, precum și pe cele ce ar trebui să stea la baza reconstituirii stării de fapt, care se realizează numai pe baza probelor certe și a logicii juridice.

Această pretinsă **oscilație/pendulare** nu s-a stabilit de către procurorul de caz cum a fost soluționată/tranșată, respectiv ce variantă de a intra în posesia foloaselor necuvenite ar fi ales inculpatul Pușcaș, de care se susține – contrar realității dovedite de piesele dosarului nr. 4287/83/2009 – că ar fi depins cauza, **starea de fapt fiind prezentată în mod confuz sub acest aspect, ignorându-se că hotărîrea definitivă urma să fie pronunțată în recursul ce se judeca la Înalta Curte.**

Practic, procurorul – confruntat cu refuzul inculpaților de a colabora la falsificarea probelor – a încercat să forțeze realitatea să intre în tiparul preconstituit de anchetatori, dând interpretări hazardate probelor.

În acest sens, subliniem, exemplificativ, următoarele **observații**, pe care **solicităm să le aveți în vedere la soluționarea cauzei:**

- ✓ este incontestabil că inc. Mihai Ioan **desfășura activități în domeniul forestier**, sens în care a colaborat cu inc. Cocian Petru, dar, în special, cu inc. Teleptean Mihăiță;
- ✓ s-au depus înscrisuri ce dovedesc incontestabil că și **inc. Cocian Petru a desfășurat activități legale, înregistrate și declarate la organele fiscale, în domeniul forestier**, contrar alegațiilor din rechizitoriu;
- ✓ inc. Mihai Ioan a ținut o **comunicare permanentă cu inc. Teleptean Mihăiță**, cu care era prieten din copilărie și i-a avut în grijă pe părinții acestuia, în Maramureș;
- ✓ conținutul convorbirilor dintre inc. Mihai Ioan și Teleptean Mihăiță putea fi accesat cu ușurință de către organele de urmărire penală, care ar fi avut ocazia să constate caracterul lor benign, constant și amplu;
- ✓ **inc. Mihai Ioan nu pot fi făcut responsabil de demersul oarecum inedit prin care inc. Cocian Petru și Halas Mihai au încercat să-și recupereze banii de la denunțatorul Codrescu Nicolae**, care le datora o sumă importantă, aspect pe care l-a cunoscut numai ulterior, mult după declanșarea cercetărilor față de el;
- ✓ **în mod rațional, nu se justifică o "investiție" atât de importantă la Curtea de Apel Oradea în traficarea unei hotărâri judecătorești ce urma să rămână definitivă abia la București**, cum, de altfel, rezultă și din înregistrarea ambientală efectuată în cauză;
- ✓ **din conținutul acelei înregistrări rezultă afirmația inc. Cocian Petru, care a spus expresis verbis, "La Brașov trebe mers ... io când am fost, el a fost aolo, a zis că suntem trei cu probleme, că de aia n-am avut ce să discut cu Mișu ... ", deci se exclude orice posibilă interpretare că ar fi apelat la inc. Mihai Ioan-Adrian pentru a-i ajuta pe Cocian Petru și Halas Mihai, să țină legătura (ca o curea de transmisie) între aceștia și inc. Teleptean Mihăiță, care ar fi urmat să-și trafice o iluzorie influență asupra judecătorului Mircea Pușcaș;**
- ✓ **procurorul ignoră cronologia faptelor și evidența înscrisurilor depuse de inc. Mihai Ioan-Adrian la dosar, din care rezultă împrejurările în care a împrumutat și restituit după mai puțin de 24 de ore (ca urmare a faptului că i-au intrat banii așteptați în cont) suma de 10.000 euro de la inc. Halas Mihai. Dacă inc. Mihai Ioan-Adrian ar fi dorit să participe la comiterea unei infracțiuni**

de complicitate la trafic de influență, de ce ar fi restituit imediat banii primiți de la Halas Mihai, mai ales în condițiile în care se pretinde că traficul de influență ar fi continuat în cauză? De ce nu i-ar fi păstrat până la finalizarea procesului în care erau judecați cei doi inc. Cocian Petru și Halas Mihai? De ce nu i-ar fi dat pretinsului autor, inc. Teleptean Mihăiță, să-i ducă domnului judecător Mircea Pușcaș? De ce să-i fi restituit câtă vreme inc. Mihai Ioan-Adrian nu cunoștea – la data respectivă - că era urmărit penal sau reclamat pentru săvârșirea vreunei fapte penale?

În concluzie:

- 1). Nu a existat nicio înțelegere între inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN și coinculpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și TELEPTEAN MIHĂIȚĂ pentru a-l ajuta să intervină, în cursul anului 2012, pe lângă dl. judecător Pușcaș Mircea în vederea facilitării situației lor judiciare și pentru obținerea unor pedepse mai ușoare în dosarul pe care primii doi și inculpatul CODRESCU NICOLAE îl aveau la Curtea de Apel Oradea;
- 2). Inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN nu a avut nicio pretenție materială sau de altă natură față de inculpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și CODRESCU NICOLAE pentru activitățile desfășurate în relația cu ei;
- 3). Inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN nu i-a cerut inculpatului TELEPTEAN MIHĂIȚĂ să intervină pe lângă judecătorul PUȘCAȘ MIRCEA pentru a-l determina să le acorde favoruri judiciare inculpaților COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și CODRESCU NICOLAE.
- 4). Inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN nu am convenit cu inculpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și CODRESCU NICOLAE nicio modalitatea de remitere a vreunei sume de bani către magistratul judecător PUȘCAȘ MIRCEA de la Curtea de Apel Oradea prin intermediul inculpatului TELEPTEAN MIHĂIȚĂ;
- 5). Inculpatul MIHAI IOAN ADRIAN nu a avut intenția de a-i ajuta pe inculpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și CODRESCU NICOLAE în eventualele activități infracționale comise de aceștia pentru rezolvarea unor mai vechi afaceri pe care le aveau.

În drept:

Invocăm art. 396 alin (5), art. 16 alin. (1) lit. a, art. 398 rap. la art. 275 alin (3), toate din Cod pr. pen.

Față de cele de mai sus,
În temeiul textelor de lege evocate,
În baza probelor de la dosar și a argumentației cuprinse în concluziile
noastre scrise și orale,

*Vă solicităm să pronunțați o hotărâre legală și temeinică, de achitare
sub aspectul infracțiunii de complicitate la trafic de influență reținute în mod
netemeinic de procuror în sarcina inculpatului MIHAI IOAN ADRIAN.*

Vă mulțumim.

Cu deosebit respect,

Oradea, la 25.03.2021

pentru inc. MIHAI IOAN ADRIAN
apărătorul ales, avocat Alexandru Lele

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO